

цінний ресурс, від якого залежать критично важливі задачі, у випадку втрати якого час на відновлення перевищує критичний або вартість відновлення якого надзвичайно висока.

При оцінці ризиків необхідно враховувати суб'єктивну точку зору власника інформаційних ресурсів, організаційні та психологічні аспекти. У простих випадках використовують оцінку ризиків по двом факторам, яка виражається формулою [1]:

$$\text{РИЗИК} = P_{\text{загрози}} \times \text{ВАРТІСТЬ ВТРАТ.}$$

Тобто ризик — це оцінка математичного очікування втрат. Можливо застосування методики оцінки ризику по трьом факторам — загрозам, вразливостям і вартості втрат. Загрозою називають сукупність умов та факторів, які можуть стати причиною порушення цілісності, доступності, конфіденційності інформації. Вразливість — це слабкість у системі захисту, яка робить можливою реалізацію загрози. У цій методиці ризик визначається так:

$$\text{РИЗИК} = P_{\text{загрози}} \times P_{\text{вразливості}} \times \text{ВАРТІСТЬ ВТРАТ.}$$

Цей вираз можна розглядати як математичну формулу, якщо використовуються кількісні шкали, або як формулювання загального принципу, якщо хоча б одна з шкал є якісною.

У доповіді розглядається класифікація, оцінка та можливість і корисність страхування ризиків системи інформаційної безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Петренко С., Симонов С.* Экономически оправданная безопасность // IT Manager, 2004. — № 15(3). — С. 23.

В. В. Хоролец,
менеджер ВЭД аудиторско-консалтингового
частного предприятия «Ависта»

УПРАВЛЕНИЕ СТОИМОСТЬЮ КОМПАНИИ: ОЦЕНКА И УПРАВЛЕНИЕ

Поиск решения проблем развития рыночной инфраструктуры во всем ее многообразии вызван тем, что остроту приобретает вопрос о том, сколько может стоить компания, предприятие, отдельный бизнес или его часть. Исходя из этого, целью статьи яв-

ляется обобщение исследований и перспектив развития рынков, что дает более полное понимание феномена стоимости и необходимость применения методики ее определения для принятия верных решений в бизнесе, которые являются предпосылками успеха в современной конкурентной среде. Стоимостная оценка есть ключевой элемент любой полноценной бизнес-стратегии и не должна оставаться исключительной обязанностью специалистов по финансам. Оценка и управление является результатом реализации специальной исследовательской программы фирмы McKinsey — программы по разработке методов оценки стоимости и формированию финансового мышления, которые эффективно связывают финансирование со стратегией корпорации.

Управление стоимостью компании опирается на концепции 60-х годов. Стоимость компании определяется ее дисконтированными будущими денежными потоками и новая стоимость создается лишь тогда, когда компании получают такую отдачу от инвестированного капитала, которая превышает затраты на привлечение капитала. Управление стоимостью еще углубляет эти концепции, так как в такой системе управления именно на них строится весь механизм принятия крупных стратегических и оперативных решений. Создание системы управления стоимостью предполагает, что все устремления компании, аналитические методы и приемы менеджмента должны быть направлены на реализацию общей цели, обеспечивающей увеличения стоимостных показателей акционерного капитала, строя процесс принятия управленческих решений на ключевых факторах стоимости, обеспечивающий соответствующий механизм. Поэтому требуется система учета и анализа стоимостных показателей для принятия более эффективных решений. Управление стоимостью связано с регулированием согласованием статей баланс с отчетом о прибылях и убытках. Это позволяет поддерживать разумное равновесие между долгосрочными и краткосрочными целями деятельности. Если управление стоимостью внедрено и организовано должным образом, корпорация получает конкурентные преимущества. Такое управление, по сути, представляет собой непрерывную реорганизацию, направленную на достижение максимальной стоимости.

Система управления стоимостью требует изменения функций, такие как планирования и анализа результатов деятельности. Для реализации управления бизнес процессами необходимы данные, которые позволили бы количественно определить и сравнить стоимостные характеристики альтернативных стратегий развития предприятия. Сформулированные условия позволяют выбрать

стратегію розвитку, поскільки його конкретні фінансові цілі забезпечує відповідна система оцінки праці та матеріального поощрення, а також постійний перегляд стратегії спільно з вищим керівництвом. Все це повинно базуватися на довгострочних і короткострочних цільових нормативах при досягненні кінцевої загальної мети створення нової цінності.

Таким чином, наші висновки зводяться до наступного: 1. Керування цінністю (*valued based management*) це *інтегруючий* процес, спрямований на якісне покращення стратегічних і оперативних рішень на всіх рівнях організації за рахунок концентрації загальних зусиль на *ключових факторах цінності*; 2. Керування цінністю не повинно зводитися тільки до методології ціннісної оцінки. Її головна задача встановити цілі та шляхи зміни корпоративної стратегії; 3. Перехід до стилю мислення, орієнтованого на ефективність акціонерного капіталу шляхом впровадження нових організаційних і інформаційних технологій керування бізнес-процесами забезпечить серйозні конкурентні переваги, що є основоположним фактором у розвитку бізнесу в Україні.

О. І. Хоруженко, ст. викладач,
Державна академія статистики,
обліку та аудиту Держкомстату України

УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК ЯК АНАЛІТИЧНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ ВЛАСНІСТЮ

Наслідками змін форми власності на засоби виробництва є, перш за все, зміна методів та системи управління.

Розробки вчених Голова С. Ф., Сопка В. В., Гаврилюка О. В., Нападівської Л. В., Вахрушиної М. А., Гіляровської Л. Т. та ін. присвячені окремим питанням застосування технологій обліку, який орієнтований на внутрішньогосподарські цілі.

Актуальним залишається вивчення передового досвіду країн, де найбільш успішно розвинені прийоми та методи внутрішнього обліку.

Слід зазначити, що в сфері управлінського обліку ще не склалися національні традиції. У вітчизняній практиці поступово застосовується загальноприйняте у світі поняття управлінського